

'Ja,' zei Alfred, 'ik leef, en zulk mooi gras heb ik nog nooit gezien, laat staan gegeten.'

'En je PRAAT ook gewoon!'

'Ja,' zei Alfred, 'volgens mij kan dat alleen maar hier.' En hij ging snel eten van het gras, want hij had trek.

Toen ging Alfred naar het beekje en dronk van het heldere en heerlijke koele water.

Een kikker zat Alfred aan te kijken en zei: 'Hallo, waar kom jij vandaan? Ik zou dat wel graag willen weten, want ik wil graag alles weten. Nou, waar kom je vandaan?' vroeg de kikker.

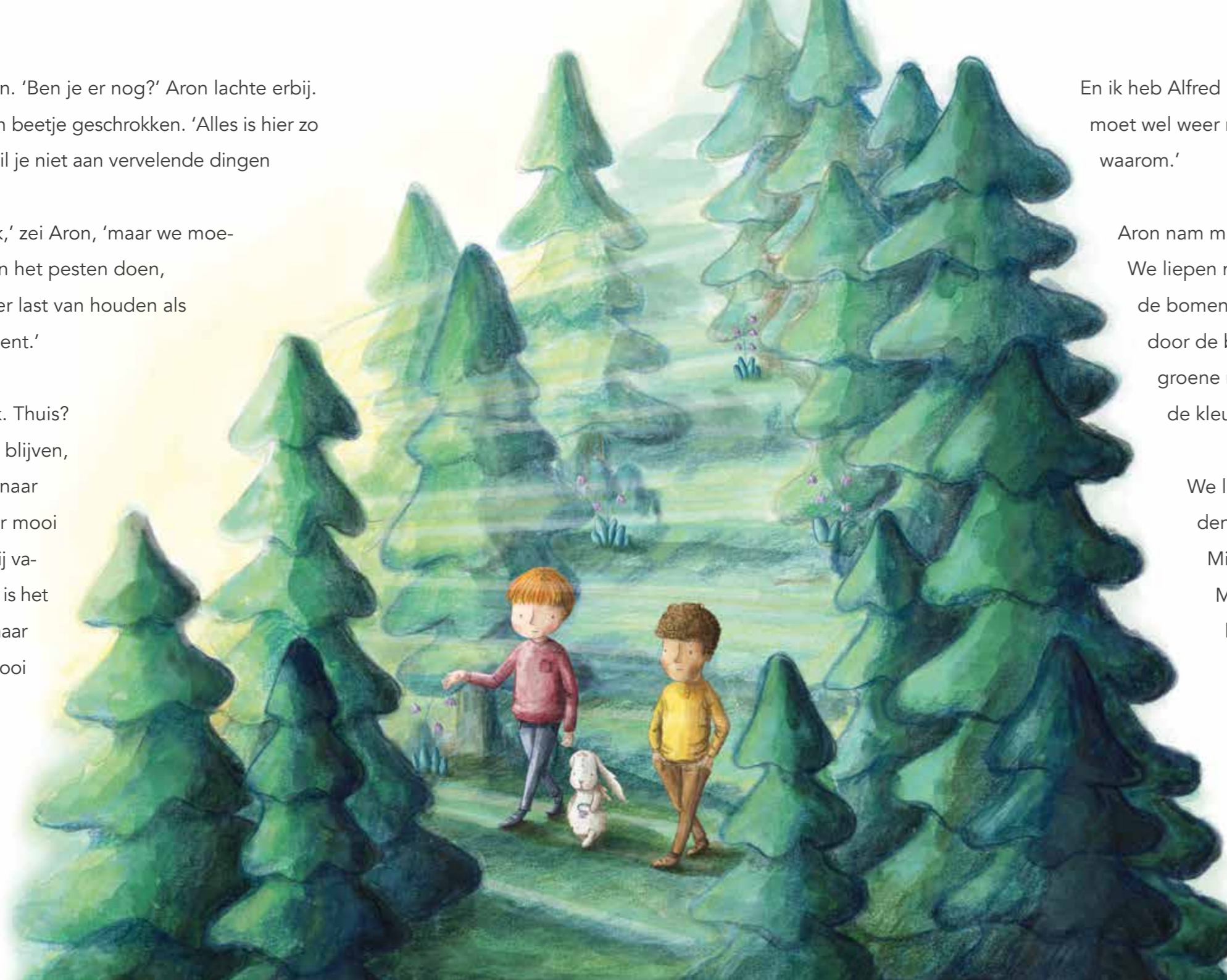
Maar Alfred keek niet op of om en dronk rustig verder.

'Hallo!' zei Aron. 'Ben je er nog?' Aron lachte erbij. 'Jaja,' zei ik een beetje geschrokken. 'Alles is hier zo mooi en dan wil je niet aan vervelende dingen denken.'

'Ja, dat snap ik,' zei Aron, 'maar we moeten wel iets aan het pesten doen, anders blijf je er last van houden als je weer thuis bent.'

Thuis? dacht ik. Thuis? 'Ik wil nog hier blijven, ik wil nog niet naar huis. Het is hier mooi en fijn. Thuis bij vader en moeder is het ook heel fijn, maar het is hier zo mooi en jij en Karlijn zijn zo aardig voor mij.'

En ik heb Alfred bij me, dus ik hoef nog lang niet weg. Aron zei: 'Je moet wel weer naar huis, alleen als je hier weer weggaat snap je waarom.'

Aron nam mij bij de hand en zei: 'Kom, ik neem je mee.'

We liepen naar een soort bos, maar het was niet donker en de bomen stonden niet zo dicht op elkaar. Er kwam veel licht door de bomen heen van de zon. Het licht scheen op het groene mos. Er groeiden allemaal hele kleine bloemetjes in de kleuren wit en paars.

We liepen over een pad van mos. Links en rechts stonden hekken en daarachter stonden pony's.

Misschien gaan we ponyrijden, dacht ik. Leuk!

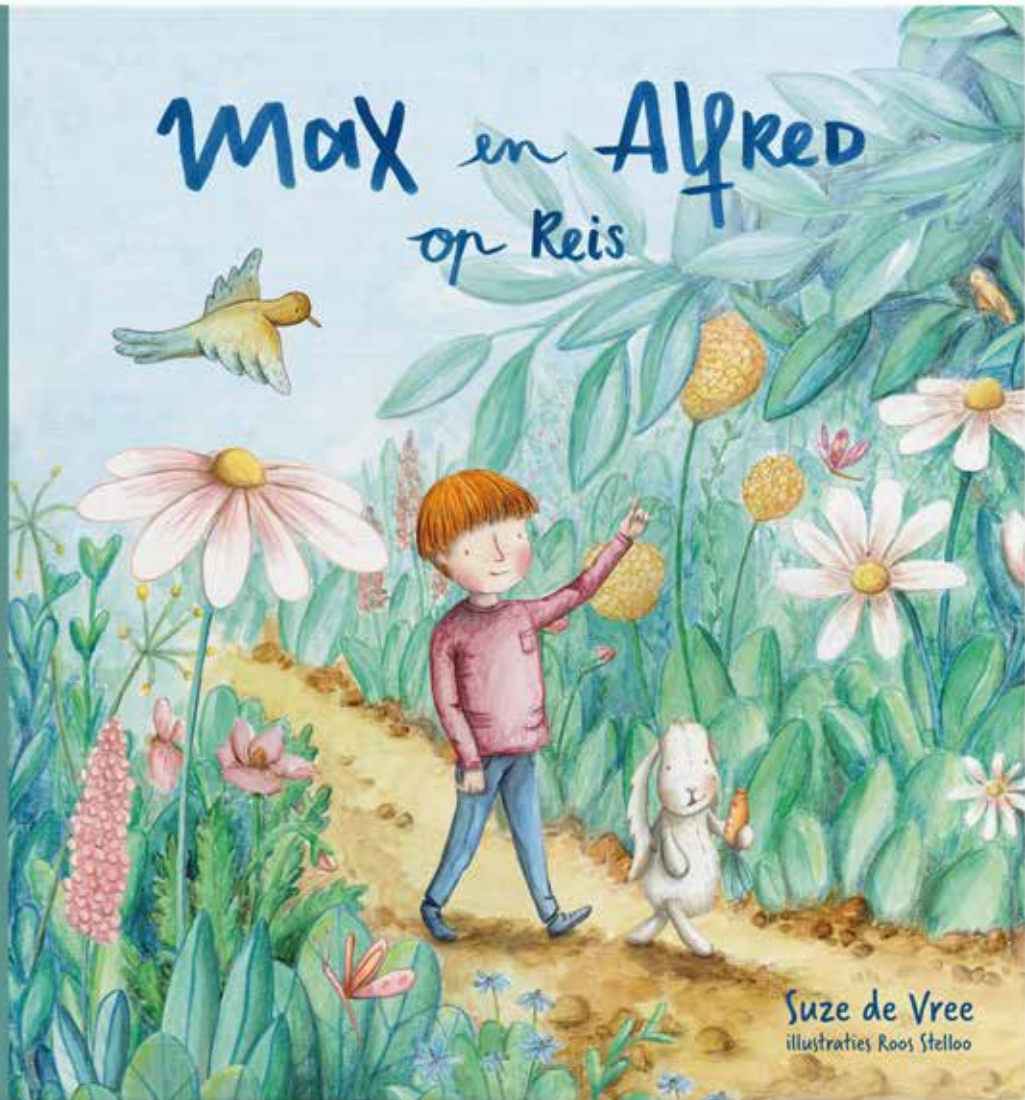
Maar natuurlijk gingen we niet ponyrijden, ik was hier om iets te leren. Ponyrijden is leuk en ook leuk om te leren, maar daar kwamen we nu niet voor.

We liepen verder en ik zag hele mooie dennenbomen, niet zo heel groot, het leken wel kerstbomen, en het was een hele rij.

'Waar gaan we heen?' vroeg ik aan Aron.

Aron zei, 'We zijn er bijna.'

Max en Alfred op Reis

Suze de Vree
illustraties Roos Stelloo